

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/66/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010426
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010426.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti odsúdenému W. Z., nar. XX.XX.XXXX v C. H., trvale bytom R., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. júna 2020 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 20. mája 2020, sp. zn. 1Pp/72/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Odsúdený W. Z. vykonáva úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 0T/133/2015 zo dňa 28.07.2015, pre trestný čin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa §216 ods.1 písm. a) Tr.zák., v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 0T/133/2015 zo dňa 19.02.2019 a v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3Tos/34/2019 zo dňa 30.04.2019, o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Na výkon uloženého trestu nastúpil 20.07.2019 a tento má predpokladane vykonať dňa 17.11.2020.

Dňa 26.03.2020 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného W. Z. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.05.2020 po vypočutí odsúdeného a vykonaní ďalších dôkazov rozhodol uznesením toho istého dňa pod sp. zn. 1Pp/72/2020 tak, že podľa § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona v spojení s § 415 odsek 1 Tr. poriadku odsúdeného W. Z. podmiennečne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu vyššie citovanými rozhodnutiami a podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona určil odsúdenému skúšobnú dobu 12 (dvanásť) mesiacov. Súčasne mu nariadil probačný dohľad počas trvania skúšobnej doby rovnako v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov s uložením primeraných obmedzení a povinností spočívajúcich v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosť zamestnať sa, alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať počas plynutia skúšobnej doby.

Vyššie citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po vyhlásení podal sťažnosť prokurátor, ktorú písomne odôvodnil s poukazom na absenciu materiálnej podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného W. Z.. Poukázal na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Dubnica nad Váhom, podľa ktorého odsúdený k trestnej činnosti zaujíma čiastočne kritický postoj, pričom z tohto dôvodu aj stanovené ciele programu zaobchádzania plní len čiastočne. Odsúdený doposiaľ nebol disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný. Resocializačná prognóza odsúdeného je vyhodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania, a podľa hodnotenia tak odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a preto riaditeľ ústavu neodporučil jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Prokurátor ďalej

poukázal na skutočnosť, že odsúdený bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný, prevažne za majetkovú trestnú činnosť, pričom v minulosti mu bol uložený podmienený trest, avšak v skúšobnej dobe tohto podmieneného odsúdenia sa neosvedčil, keďže sa dopustil ďalšieho úmyselného trestného činu - prečinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a) Tr. zákona. Prokurátor je preto názoru, že prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory u odsúdeného W. Z., ktorý práve aj z pohľadu predchádzajúcich odsúdení (ide o piate odsúdenie), mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak tieto nevyužil, keďže predchádzajúce odsúdenia nespĺnili u neho zákonom predpokladaný účel. Má za to, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto nie sú u neho splnené zákonné predpoklady pre jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené preto navrhol krajskému súdu, aby napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

K sťažnosti prokurátora sa vyjadril písomne prostredníctvom obhajcu i odsúdený W. Z.. Uviedol, že účelom trestu má byť prevýchova odsúdeného. Doposiaľ vo výkone trestu nebol a z dokazovania je zrejmé, že si uvedomil svoje prechádzajúce správanie a takto ďalej žiť nechce. Zabezpečil si prácu a aj bývanie, ktoré má so svojou rodinou. Svoje povinnosti vo výkone trestu neporušil, pričom vo výkone trestu je po prvýkrát. Bude dodržiavať všetky povinnosti určené jednak zákonmi, ale i súdom. Preto žiadal odvolanie prokurátora zamietnuť.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti prokurátora v neprospech odsúdeného preskúmal podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods.1 písm. a) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienenčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život - ak ide o osobu odsúdenú za prečin, po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody, alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienenčnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 68 ods.1 Tr. zák. pri podmienenčnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na 1 rok až 7 rokov, skúšobná doba sa začína podmienenčným prepustením odsúdeného.

Krajský súd v súlade s právnym názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že v posudzovanom prípade všetky zákonom vyžadované podmienky na podmienené prepustenie odsúdeného W. Z. uvedené v ustanovení § 66 Tr. zák. boli splnené. Odsúdený vykonal polovicu uloženého trestu odňatia slobody dňa 17.03.2020, a teda formálna podmienka na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody bola splnená.

Okresný súd v posudzovanom prípade sa všetkými zákonnými hľadiskami dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmienené prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V uvedenom smere vykonal všetky potrebné dôkazy a dospel k vecne správne záveru, podľa ktorého odsúdený W. Z. vo výkone trestu plnením povinností a správaním preukázal nielen polepšenie, ale plnením stanoveného programu resocializácie (tento je zameraný najmä na dôsledné plnenie si svojich povinností vyplývajúcich z interných predpisov, zvyšovanie právneho a morálneho vedomia, získanie kritického náhľadu k páchanej trestnej činnosti, činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného, zmysluplné využívanie voľného času, upevňovanie pracovných návykov a podporu kontaktov s vonkajším prostredím) aj dostatočnú snahu po náprave a zmene hodnotovej orientácie, ktorá odôvodňuje predpoklad jeho pozitívneho správania v budúcnosti. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že odsúdený W. Z. je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát a u odsúdeného nie je zaznamenaný žiadny negatívny poznatok o tom, že by tento druh trestu nemal pozitívny vplyv na jeho prevýchovu. Navyše z hodnotenia ústavu vyplýva, že odsúdený vie tráviť voľný čas zmysluplne, má vytvorené pracovné návyky a aktívne sa zapája do oblasti činností pre všeobecný

rozvoj osobnosti. Čo sa týka vyhodnotenia predpokladu recidívy, krajský súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že hoci sa odsúdený opakovane dopustil prevažne majetkovej trestnej činnosti, avšak práve počas doby priameho výkonu trestu odsúdený si vytvoril riadne pracovné návyky, navyše súdu odsúdený predložil príslub do zamestnania v prípade jeho podmieneného prepustenia a možnosti ubytovania, a preto je možné predpokladať, že nebude odkázaný na páchanie trestnej činnosti v dôsledku zabezpečovania si svojich základných životných potrieb, aj keď riziko recidívy sa nedá vylúčiť nikdy. Záverom krajský súd dodáva, že hoci ústav vyhodnotil postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti ako čiastočne kritický, odsúdený deklaruje snahu po náprave a z jeho doterajšieho chovania a pôsobenia v podmienkach výkonu trestu možno predpokladať, že nejde z jeho strany len o verbálny formálny postoj. V danom prípade vzhľadom na chovanie odsúdeného vo výkone trestu, skutočnosť, že vo výkone trestu je prvýkrát, je aj krajský súd názoru, že doterajšie pôsobenie týmto druhom trestu sa javí ako dostatočné na prevýchovu odsúdeného, pričom bolo zohľadnené i to, že trest vykonáva v ústave s minimálnym stupňom stráženia.

V uvedených smeroch sú zistenia a závery súdu prvého stupňa vecne správne a presvedčivo odôvodnené, preto krajský súd sťažnosť prokurátora podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.